

EL NADAL DE L'ESPERANÇA

Perquè ens ha nascut un infant, ens ha estat donat un fill que porta a l'espatlla la insígnia de sobirà. Aquest és el seu nom: «Conseller prodigiós», «Déu heroi», «Pare per sempre», «Príncep de pau». (Is 9,5)

ESPERANÇA EN ELS JOVES

Com cada dimecres l'àvia Carme té tots els néts grans a dinar, per a ella és una porta a la realitat del món actual. Tots parlen i comparteixen angoixes i alegries. La Júlia que fa temps que busca feina i es planteja marxar a treballar a l'estranger, en Ramón que no sap quina carrera triar i si li arribarà la nota, l'Alba, gran activista política desencantada abans de començar, en Roger que avui arriba amb el seu primer sou mileurista.

En un món ple d'incerteses i de temors, l'àvia sempre els parla d'esperança i d'il·lusió.

EL NADAL DE L'ESPERANÇA

Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos més que el vestit? Mireu els ocells del cel: no sembren, ni seguen, ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. ¿No valeu més vosaltres que no pas ells? ¿Qui de vosaltres, per més que s'hi esforci, pot allargar d'un sol instant la seva vida? (Lc 12)

Pregària de la comunitat:

Senyor, que sapiguem transmetre als nostres joves l'esperança que posem en ells: que tinguin desig de créixer , desig de construir: que acostin aquest món al teu Regne.

Vine Senyor Jesús, i acompanya tots els joves!

Pregària dels joves:

Senyor que davant les incerteses i dificultats dels nostres futurs sapiguem trobar la força, la lluita i la il·lusió que l'àvia ens encomana tot posant la confiança en Tu.

ESCOLTAR L'ALTRE

Surto de casa. Avui he dormit poc, estic cansat. A l'arribar al cotxe em trobo el veí; li somric i li pregunto pel cap de setmana. Ja veig que avui faré tard: en Joan té ganes de xerrar, m'explica amb ets i uts totes les activitats familiars. Jo escolto, un pèl nerviós, però no ho demostro.

Ell sembla content, necessitava compartir aquells moments amb algú. Arribo a la feina a temps. M'aturo a parlar amb el recepcionista. Armand, tot bé? Són dos minuts però ho agraeix; per molts, l'Armand és invisible.

Passa el dia i arribo a casa, encara cansat. La Mercè em vol explicar com li ha anat el dia. Me n'aniria a seure al sofà, però veig que té ganes de parlar de la feina, de treure's els dimonis de dintre. L'escolto i sembla més tranquil·la i alegre.

A vegades penso que la voldria escoltar amb més atenció. Portem ja uns quants anys casats i me l'estimo. A l'hora de dormir penso en com ha anat el dia. Se'm tanquen els ulls mentre somric.

*Llavors els justos li respondran:
-Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i
et donàrem menjar; o que tenies set, i
et donàrem beure? ¿Quan et vam veure
foraster, i et vam acollir; o que anaves
despullat, i et vam vestir? ¿Quan et
vam veure malalt o a la presó, i
vinguérem a veure't?
El rei els respondrà:
-Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un
d'aquests germans meus més petits, a
mi m'ho fèieu. (Mt 25)*

Pregària personal.

Senyor, gràcies per envoltar-me de gent que m'estima, que m'escolta quan ho necessito, que em somriu quan estic trist, que em dóna la mà quan estic a punt de caure, que simplement està amb mi quan em sento sol. Senyor, gràcies per ser al meu costat en cadascun d'aquests moments.

Pregària comunitària.

Senyor, ajuda'ns a estar desperts a la necessitat dels qui ens envolten i estimem, a entendre les seves preocupacions, les seves pors, les seves solituds, les seves tristeses, els seus enuigs. Ajuda'ns a ser al seu costat, a escoltar-los, a donar-los la mà, un somriure, alegria o un petó.

Vine Senyor Jesús, vine a casa: queda't amb nosaltres!

ANCIANS, A LA INFERMERIA

Assegut a la cadira de rodes. Mirant el cel i l'arbreda des de la gran finestra de la seva habitació. M'hi acosto. M'agafa la mà i em diu amb molta pau: *encomana'm a Déu perquè sigui fidel a la missió que se m'ha confiat de pregar a Déu per l'Església i la Companyia de Jesús. Fem silenci: ara, tots dos mirem finestra enllà.*

Jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la glòria que s'ha de revelar en nosaltres...Hem estat salvats, però només en esperança. ... Nosaltres esperem allò que no veiem, i ho anhelem amb constància.

Igualment, l'Esperit ve a ajudar la nostra feblesa: nosaltres no sabem com hem de pregar, però el mateix Esperit intercedeix per nosaltres amb gemecs que no es poden expressar... Sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha decidit cridar.

(Rm 8,18.24-27)

Pregària de l'ancià jesuïta

Pare bo, tu saps que al llarg de molts anys he desitjat seguir Jesús i que no sempre ho he fet amb prou encert. He pogut fer i organitzar moltes coses. Ara ja no puc fer res, gairebé no hi sento, gairebé no m'hi veig: només puc compartir el patiment i la solitud dels meus companys; només puc deixar-me estimar per les persones que em cuiden amb tanta delicadesa; i pregar mentre miro per la finestra entre becaina i becaina. Em poso a les teves mans i et dono gràcies perquè finalment començo a ser pobre, i ara sí, només ho puc esperar tot de Tu. Pare et prego per l'Església i per la meva estimada Companyia de Jesús.

Pregària de la comunitat

Senyor, fes-nos el do de la teva mirada, perquè puguem mirar els ulls dels nostres ancians com tu mateix els mires: que deixem que es trobin les nostres mirades i així reneixi l'esperança.

Vine Senyor Jesús, omple d'esperança la vida dels nostres ancians!

DESNONATS: SENSE SOSTRE

Estic al metro, hi ha un noi que va venent samarretes del Barça, un altre que toca la guitarra i canta alguna cançó en anglès, també hi ha una parella que no sap on dormirà aquesta nit. Han quedat sense feina i els han desnonat, ja no tenen casa. Fora fa fred, a dins al metro potser estan més calentes. Se'ls fa difícil tenir esperança en alguna cosa, veuen el futur molt negre. Però tots ells d'alguna manera es fan companyia.

Mentre eren allà, se li van complir els dies i va néixer el seu fill primogènit: ella el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat cap lloc on hostatjar-se. (Lc 2,6-7)

Quan invoquis el Senyor, ell mateix et respondrà; quan cridis auxili, ell et dirà: Aquí em tens! (Is 58,9)

Jesús li diu: T'ho asseguro: avui seràs amb mi al paradís. (Lc 23, 43)

Pregària del desnonat

Quan ja em sento al fons del pou, de vegades penso que potser sí que hi ha algú que encara em pot escoltar: no n'estic gens segur, però per si de cas, amb les poques forces que encara em queden, vull cridar des de l'angoixa del meu cor i amb l'angoixa dels meus que tan estimo, tots llençats al carrer... Hi ha algú que encara em pot sentir? Hi ha algú?... Si hi ets, només dir-te que no puc més! Potser el meu clam arribarà a ser escoltat... potser tu, potser tu, Déu meu?

Pregària de la comunitat

Senyor, sabem que el clam dels desnonats i sense sostre no només arriba fins a tu, sinó que t'afecta i et commou. Com és que el deixem passar de llarg per les nostres vides i que quedi ofegat per tots els sorolls del Nadal? Senyor, transforma el nostre cor de pedra i fes-lo de carn: sensible, que bategui amb el dolor del món... que sigui una mica com el teu: un cor de pare que es deixi afectar per tot allò que commou els seus fills, els nostres germans.

Vine Senyor Jesús, que et puguem trobar en els desnonats d'aquest món!

MALALT CRÒNIC

Tinc 54 anys. Fa 6 anys em varen diagnosticar una malaltia neurodegenerativa que no em deixa fer el que m'agrada (pintar, escriure, ballar,) ni pensar com abans. El meu pare també va tenir aquesta malaltia. Cada dia m'haig d'adaptar a les condicions en què trobi el meu cos (les meves mans es paralitzen i es queden en off). Segons he pogut llegir per Internet les persones de la meva edat tenen una esperança de vida de 12 anys.

Llavors es presentaren uns homes que duïen en una llitera un paralític, i buscaven d'entrar-lo i posar-lo davant d'ell, però amb tanta gent no sabien per on fer-ho. Pujaren, doncs, a la teulada, tragueren algunes teules i van baixar aquell home amb la llitera i el posaren al mig, davant de Jesús. Jesús, en veure la fe d'aquella gent, va dir: -- Home! Els teus pecats et són perdonats...

Ara sabreu que el Fill de l'home té poder aquí a la terra de perdonar els pecats. Llavors digué al paralític: --T'ho mano, aixeca't, pren la llitera i vés-te'n a casa. A l'instant, ell s'aixecà davant d'ells, prengué la llitera on jeia i se'n va anar cap a casa seva donant glòria a Déu. (Lc 5, 18-25)

EL NADAL DE L'ESPERANÇA

Pregària del malalt:

Senyor, cada dia és un regal, i més me n'adono quan més conscient sóc de la proximitat de la fi de la vida. Dóna'm força per acceptar les limitacions de cada dia i per gaudir del temps, especialment amb els que més estimo. Tinc por d'acabar sent una càrrega per a ells. En els moments més difícils ajuda'm a ser conscient de l'amor que ens uneix i dóna'm serenor, paciència i consol.

Pregària de la comunitat:

Senyor et demanem, que els nostres cors vegin la teva grandesa i en els teus braços trobem consol. Que l'esperança que portes aquest Nadal la sapiguem transmetre nosaltres als que pateixen una malaltia.

Vine Senyor Jesús, transforma els signes de mort en un reclam de vida!

A LA PRESÓ

Fa quasi 9 mesos que sóc a la presó. Un amic em va donar un carnet fals perquè pogués trobar feina. Em van enxampar i ara sóc a la presó. No tenia feina. Tampoc tenia diners per a pagar la multa. Els primers dies a la presó van ser molt durs per a mi i estava molt espantat. Ara ja m'he acostumat. He conegut a altres companys i els funcionaris aquí ens tracten de manera respectuosa i ens intenten ajudar en el que poden. Estic bé. Sóc d'un altre país però m'agrada viure a Barcelona. Fa 13 anys que hi visc i hi tinc molts amics. No vull tornar amb la meva família. Vull quedar-me a viure a aquí i trobar una feina per guanyar diners, i poder enviar-ne a la meva mare. Però ara sóc a la presó. Surto abans de Nadal.

Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o que anaves despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't? El rei els respondrà: Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu.

(Mt 25)

EL NADAL DE L'ESPERANÇA

Pregària de l'intern:

Senyor, em costa trobar-te, de fet no sé realment si hi ets, tinc molts dubtes, però vull explicar-te com em sento. Em preocupa què passarà d'aquí a uns dies. Quan surti tot seguirà igual? On són els meus amics? Se'n recorden de mi? Quan surti trobaré una habitació o hauré de viure al carrer? Trobaré feina? O tot seguirà igual...?

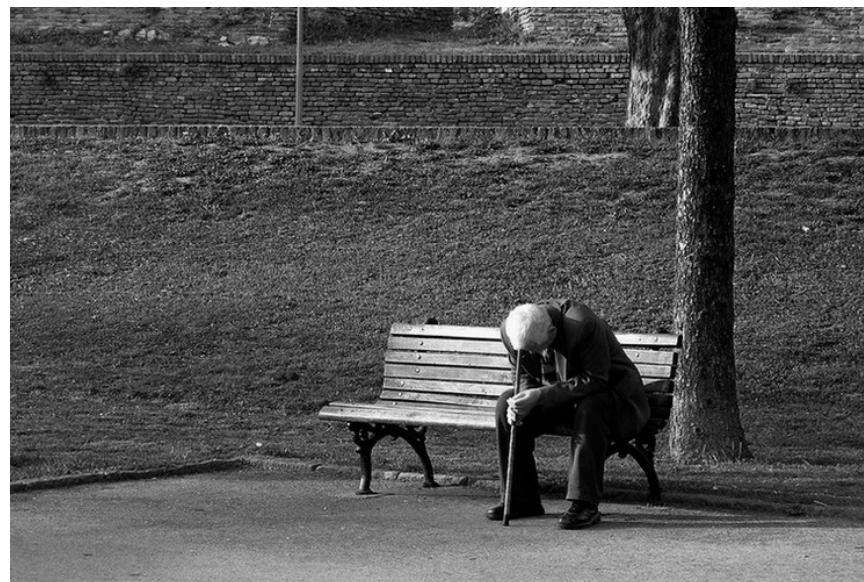
Pregària de la comunitat:

Senyor, et demanem que sapiguem acollir als nostres germans, que fem nostres les seves necessitats i que siguem instrument del teu amor. Que l'esperança que portes aquest Nadal la sapiguem transmetre nosaltres als que es troben en una situació de limitació o de privació de llibertat.

Vine Senyor Jesús, allibera'ns de totes les nostres captivitats!

SOLITUD

Sóc a casa sola. Sola en una habitació llogada. Sempre estic sola. Ni els meus fills ni els meus néts no em venen a veure. Només alguna vegada passen per aquí. Dormo fins tard, m'aixeco per esmorzar i me'n torno cap al llit i lleigeixo o escolto la ràdio. A la tarda miro la televisió: m'acompanya. Com m'agrada quan venen a veure'm! Cada dia espero a que algú truqui i em parli. Però jo sí que parlo amb el Senyor.

Zaqueu buscava de veure qui era Jesús, però la gentada li ho impedia, perquè era petit d'estatura. Llavors s'avançà corrent i es va enfilar dalt d'un sicòmor per poder veure Jesús, que havia de passar per allí. Quan Jesús va arribar en aquell indret, alçà els ulls i li digué: Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'haig d'hostatjar a casa teva. Ell baixà de pressa i el va acollir amb alegria... Avui ha entrat la salvació en aquesta casa; perquè també aquest home és fill d'Abraham. (Lc 19)

EL NADAL DE L'ESPERANÇA

Pregària personal:

Senyor, sempre m'acompanya la teva presència. Ets el meu millor Amic.

Pregària de la comunitat:

Senyor, tenim la sort de sentir-nos acompanyats per Tu i també per moltes persones que ens estimen. De vegades no som prou conscients de la necessitat que senten altres persones de tenir algú al costat. Que l'esperança que ens portes aquest Nadal la sapiguem transmetre nosaltres als qui se senten sols, tot fent-los companyia.

Vine Senyor Jesús, a acompanyar totes les solituds!

INCONSISTÈNCIA EN EL MÓN DE LA FAMÍLIA?

Des d'adolescents que es van començar a estimar. En Marc i la Roser: l'un per a l'altre. Temps de descoberta: habilitats, aficions, qualitats i possibilitats. També les limitacions i contradiccions de cadascú. L'afecte omplia les seves vides, la seva relació. Van decidir de caminar plegats mentre anaven dibuixant un projecte de família ple d'ideals i de somnis. L'entorn i la realitat poc amable anava minant tantes il·lusions. Tot va començar a trontollar: On quedava tot allò que era a la base del seu amor?

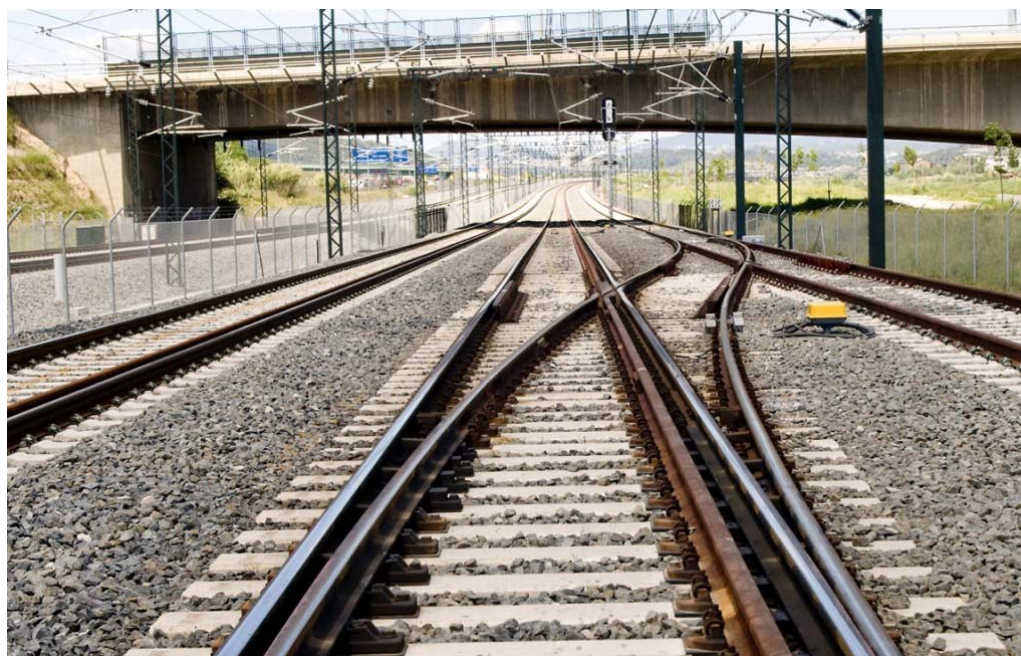

Si et sorprèn un aiguat, estaré amb tu; si passes pels rius, no et cobriran; si travesses el foc no et consumirà. Perquè jo Jahvé, sóc el teu Déu, el Sant d'Israel, el teu salvador (Is 43,2-3).

Confia en Jahvé de tot cor, però no et recolzis en el sentit propi. En tots els teus camins ten-lo present, i és ell que esplanarà les teves vies (Pr 3,5-6)

EL NADAL DE L'ESPERANÇA

Pregària d'en Marc o la Roser
Senyor, voldria que ara ens trobéssim aquí tots dos junts, per parlar amb Tu, com fèiem temps enrere. Però estic jo tot sol. Em sento aclaparat per l'entorn: tinc la impressió que poc a poc, se'ns ha menjat tot allò que als primers anys ens unia, allò que ens motivava, allò que ens feia superar totes les dificultats. Què ens ha passat? Què ens està passant? Senyor, no ens deixis ara quan més et necessitem!

Pregària de la comunitat:

Et demanem Senyor que ens animis a seguir remant en contracorrent. Que la nostra manera de fer sigui referent i estímul per aquells que ens venen al darrera amb el desig de viure amb plenitud el seu projecte de parella.

Vine Senyor Jesús i fes estada en les famílies d'aquells que tan estimem i que tu estimes.

Santa nit, plàcida nit, els pastors han sentit
l'al·leluia que els Àngels cantant, en el món
han estat escampant: el Messies és nat, el
Messies és nat.

Santa nit, plàcida nit, ja està tot adormit, vetlla
sols a la cambra bressant dolça mare que al nin
va cantant dorm en pau i repòs, dorm en pau i
repòs.

Santa nit, plàcida nit, el Jesús, tan petit, és el
Déu, Ser Suprem, Poderós, en humil petitesa
reclòs per salvar tot el món, per salvar tot el
món.

BON NADAL